

למעלה. משום כך צריך אדם למטה להתחבר עם אשתו בקדשה כדי שתחזק באותו העולם. וכל זמן שאדם לא יצליח בעולם הזה [ס"א ועל כן צריך לאדם שלא יפסיק את הנדר והמקור שלו בעולם הזה, ואם לא] הקדוש ברוך הוא עוקר אותו ונוטע אותו בכמה פעמים כמו מקדם.

בא ראה מה כתוב, העירותי מצפון ויאת. העירותי - זו ההתעוררות של הזוג של האדם בעולם הזה, שהיא התעוררות מצד הצפון. ויאת - זו היא הנשמה הקדושה שבאה מלמעלה, והקדוש ברוך הוא שולח אותה מלמעלה, באה לעולם הזה ונכנסת לתוך בני אדם, כמו שאמרנו.

ממזרח שמש - זה המקום של אותו הנקר ששופע ויוצא, שמשם יוצאת הנשמה ומאירה. ויבא סגנים [כמו חמר] - אלו הם חילות העולם שבאים משום [בתוך] אותה ההתעוררות של הנשמות. כמו חמר - כמו שמתעורר אדם בגוף.

שהרי משום זה הקדוש ברוך הוא עושה זוגים ומטיל נשמות בעולם, ונמצאת חברות למעלה ולמטה, והמקור של הכל הוא [ס"א ויהי] ברוך. ומשום כך הקדוש ברוך הוא עשה את האדם, כדי להשתדל בדרךיו, ולא יפסיק את מקורו ומעניו לעולמים.

וכך מי שמפסיק מקורו [מלמטה ומיבש אותו, כבבול גורם להפסק למעלה, אז (איוב יד) אלו מים מני ים ונקר יתרב ויבש. והואיל וכן אדם הולם למטה כדגמא שלמעלה - מי שמקורו ימיש מעשות פרות, כמו זה שלא רצה לשא אשה, או שנשא אותה והשתדל ולא יכל, אלו ששני הפכים הם זה מזה, (או אותו) שמיש מעשות פרות, אין לו תקנה לעולם.

לעלמין. ועל דא מיבעי ליה לבר נש דלא יפסיק נהרא ומקורא דיליה בהאי עלמא (גליון נה"ר רמז לקניקא קדישא דחתיים בבשריה, דאיהו דוגמא דההוא נה"ר רזא דצדיק דאתחבר בצנ"ק כהרא לעילא, בגין כך געי בר נש לתתא לאתחברא באמתיה בקדשה בגין דאתתקף ביה בההוא עלמא). וכל זמנא דבר נש לא יצלה בהאי עלמא (ס"א ועל דא מפעי ליה לבר נש דלא יפסיק נהרא ומקורא דיליה בהאי עלמא, ואי לא קדשא בריהו הוא עקר ליה ונטע ליה בכמה זמנין כמלקדמין.

תא חזי, מה כתוב, העירותי מצפון ויאת. העירותי, דא אתערוותא דזווגא דבר נש בהאי עלמא, דאיהו אתערוותא מסטרא דצפון. ויאת, דא היא נשמתא קדישא דאתיא מלעילא, וקדשא בריהו הוא משדר לה מלעילא. אתיא בהאי עלמא ועאלת בגו בני נשא פדקאמרן.

ממזרח שמש, דא אתר דההוא נהר דנגיד ונפיק דמתמן נפקת נשמתא ואתנהירת. ויבא סגנים (כמו חמר) אלין אינון חילין דעלמא דאתיין בגין (ס"א גנו) ההוא אתערוותא דנשמתין. כמו חומר, בגוונא דאתער בר נש בגופא.

דהא בגין דא, קדשא בריהו הוא עביד זווגין ואטיל נשמתין בעלמא, וחברותא אשתפח לעילא ותתא ומקורא דכלא הוא (ס"א ויהא) ברוך. ובגין כך קדשא בריהו הוא עביד ליה לבר נש בגין לאשתדלא בארחוי, ולא יפסיק מקוריה ומבועא דיליה לעלמין.

וכך מאן דפסיק מקוריה, (מתתא ומיבש ליה בבבול כאלו גרים ליה לאתשקא לעילא, גדין (איוב יד) אלו מים מני ים ונקר יתרב ויבש, הואיל ובר נש אתתקם לתתא כדוגמא דלעילא, מאן דמקוריה ימיש מלמעבר פיריו, כגון רין דלא בעא למיתב איתתא, או נסיב לה דאשתדל ולא יכל, אלו דתרין תפין אינון דא מדא, (או ס"א ההוא) דמיש מלמעבר פיריו, לית ליה תקנה לעולם.